

[Bjarne Ørum]

før. Men når jeg så ser begrundelsen fra SF, hvor man skriver, at man også stiller dette forslag for at komme skatteministerens tilfældige og ideologisk betingede praksisdannelse til livs, så bliver det jo for os andre lidt mere spændende end bare skatteteknik.

Hvad svarer ministeren så til det? Ja, det første svar, som jeg er helt enig i, er, at det vil være forkert netop at lade Ligningsrådet træffe beslutning om at anke en skattesag til en højere instans, for kort og godt, der er vel ikke nogen, der er mere inhabil end netop Ligningsrådet i denne sag. Jeg er enig med skatteministeren i det svar.

Men dertil kommer, siger skatteministeren, at regeringen er helt uenig i filosofien bag SF's forslag. Dét er det jo interessant for mig at se, at nu hedder det ikke længere ideologi, som man betegner det fra SF's side, men når man har en liberal baggrund, taler man om filosofi. Jeg ved ikke, om det gør nogen forskel. Men dér siger man kort og godt, at det er begrebet retssikkerhed, som nogle fløje i dansk politik har forskellig mening om. Det er for at ligestille parterne, altså skatteyderen og skatteadministrationen, at skatteministeren afviser forslaget.

Jeg er da enig, når skatteministeren siger, at vi skal først og fremmest sørge for skatteyderens retssikkerhed ved, at skattesager skal afsluttes så hurtigt som muligt. Jamen det kan vel ingen være i tvivl om. Det lyder rigtigt. Men det er måske lidt mere kompliceret end som så.

Når man siger, at retstilstanden ikke skal afklares ved at gennemføre enkeltstående sager mod enkeltpersoner, er jeg selvfølgelig fundamentalt enig. Men når der står, at retstilstandens uhensigtsmæssighed skal afklares gennem lovinitiativ, så er muligheden for lovinitiativ ikke det samme som, at man har taget initiativet. Her er en elastik, som i hvert fald kan bruges forskelligt af forskellige ministre.

Hvad siger vi så fra radikal side? Vi siger ikke som Socialdemokratiet, at vi har udbredt sympati for forslaget, men vi siger, at det ulykkeligste, der kunne ske, var, hvis det indtryk gjorde sig gældende, at den udøvende myndighed blev sammenblandet med den dømmende. Jeg siger ikke på nogen måde, at skatteministeren har sammenblandet disse begreber, men det må vi i hvert fald sikre at de ikke bliver.

Når man siger – det er jo det lovinitiativ, man før har haft – at man skal fratage retten, således

at Landsskatterettens kendelser ikke kommer i landsretten for senere at anke landsrettens dom til Højesteret, må det indrømmes, at jeg har nogle fornemmelser om, at her er landsretten jo den første egentlige domstol, man møder. I andre sager ved man, at man går til Højesteret, hvis der er principper og andet i det. I mellemtiden skal vi jo ude i kommunerne indrette praksis i hverdagen. Efter hvilken instans skal vi så indrette den?

Jeg må sige, at jeg kan ikke gå ind for – og dér har jeg tilslutning hos De Radikale – at ministeren skulle have en blokeringsret, men jeg kan heller ikke gå ind for, at Ligningsrådet skulle have den kompetence, som der ligger. Vi mener, det er inhabilt, og der ligger også en ansvarsforflygtigelse i det, som ministeren kunne bruge, hvis det var på sin plads.

Vi vil godt se på muligheden for et appel-nævn. Ministeren siger direkte, at det har tidligere været diskuteret – man har været lidt i tvivl, men jeg tror, jeg har ret, når jeg citerer, De Radikale gik vist imod på daværende tidspunkt. Jeg siger her i dag, at det vil vi gerne kigge på. Vi skal have regelsættet på plads, for vi kan ikke have en blokering fra ministeren, men vi kan heller ikke have en inhabil instans i disse sager. Så det glæder jeg mig til at se nærmere på i Skatteudvalget.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, der er grund til at notere, at den radikale ordfører i hvert fald er enig med os andre om, at den måde, som den nuværende skatteminister administrerer reglerne på, er klart utilfredsstillende og giver en række helt urimelige virkninger ude i det praktiske liv, og dér er det jo ingen skade til, at den radikale ordfører i dag er involveret i praktisk skattearbejde gennem sit daglige arbejde.

Det er ikke rimeligt at begynde at snakke en hel masse fortid med den ordfører, Det Radikale Venstre har valgt i dag, men jeg synes nok, at det er værd at bemærke, at det var Det Radikale Venstre sammen med os andre, der i 1987 forhindrede, at vi fik et særligt nævn, der skulle tage stilling til, om sager skulle ankes fra Landsskatteretten og til landsretten. Man havde en mere åben holdning i forhold til anke fra landsretten til Højesteret.